

- Разгнѣвалъ си ся противъ помазанникъ-тъ си.
 39 Унищожилъ си завѣтъ-тъ съ рабъ-тъ си:
 Обезчестилъ си вѣнецъ-тъ мѣ до земли-тѣ.
 40 Съсыпалъ си всички-тѣ мѣ огражденїа:
 Прѣвзрѣхъ си твърдини-тѣ мѣ въ развалины.
 41 Разграбятъ го всички конто минуватъ по пѣтъ-тъ:
 Станъ укоръ на сзѣды-тѣ си.
 42 Възвысилъ си десницѣ-тѣ на врагъ-тѣ мѣ:
 Възрадѣвалъ си всички-тѣ мѣ непрїатели.
 43 **Ще** си утѣшилъ остро-то на мечъ-тъ мѣ,
 И не си го утвърдилъ въ кой-тъ.
 44 Направилъ си да прѣстане слава-та мѣ:
 И хвърлилъ си прѣстолъ-тъ мѣ на земли-тѣ.
 45 Скратилъ си дни-тѣ на младость-тъ мѣ:
 Облѣкълъ си го въ срамъ. (Села.)
 46 До кога, Господи? вынѣгы ли ще ся крыешь?
 Ще гори ли като огнь ярость-та ти?
 47 Помени колко є кратко врѣме-то ми,
 Въ каквъ светъ си направилъ всички-тѣ человеѣче-
 ськы сынове!
 48 Кой человекъ ще живѣе, и не ще види смърть?
 Кой ще избави душа-тѣ си отъ адовѣ-тѣ ржкѣ?
 (Села.)
 49 Дѣ съ прѣдишни-тѣ твои милости, Господи?
 Ты си ся клѣлъ Давидъ въ истинѣ-тѣ си.
 50 Помени, Господи, укоренїе-то на рабы-тѣ си,
 Коего носѣхъ въ пазухѣ-тѣ си *отъ* только многочи-
 сленны людіе;
 51 Съ което врагове-тѣ ти, Господи, укорихъ,
 Съ което укорихъ стѣпки-тѣ на твой-тъ помазанникъ.
 52 Благословенъ Господь въ вѣкъ. Аминь и аминь.

ПСАЛОМЪ 90. (по Слав. пѣл.)

Молитва на Моисея, Божїй-тъ человекъ.

- 1 ГОСПОДИ, ты си былъ намъ прибежище изъ родъ
 въ родъ.